

Ali bi se odgovor na to vprašanje spremenil, če se ta prilagoditev določi v pogodbi, ki jo skleneta potrošnik in prodajalec ali ponudnik ter katere namen je ravno brez pomoči sodnih organov razrešiti spor o morebitni nepreglednosti določila, o katerem se stranki nista dogovorili posamično in ki je v prejšnji pogodbi, ki sta jo sklenili?

2. Ali je treba člen 4(2) Direktive 93/13 razlagati tako, da izraza „glavni predmet pogodbe“ ter „ustreznost med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago“ zajemata dve določili, ki sta v pogodbi, o kateri se prodajalec ali ponudnik in potrošnik nista dogovorila posamično, in v katerih se na eni strani prilagodi določilo iz prejšnje pogodbe, sklenjeni med njima (in se ga nadomesti z drugim določilom, ki je manj neugodno za potrošnika), in se na drugi strani potrošnik odpove svoji pravici, da sodno ali zunajsodno uveljavlja morebitno nepreglednost tega določila in učinke, ki so tesno povezani s to nepreglednostjo?
3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 4 Direktive 93/13 razlagati tako, da je mogoče „narav [o] blaga ali storitev, za katero je bila sklenjena pogodba“ „[ob upoštevanju] vse[h] okoliščin[...]“, ki so obstajale v času sklepanja pogodbe“, upoštevati pri presoji nepoštenosti pogojev, ki se ne nanašajo na opredelitev glavnega predmeta pogodbe? Oziroma nasprotno, ali je ta ista merila mogoče upoštevati za presojanje preglednosti določil, ki se nanašajo na glavni predmet [pogodbe, na katerega se nanaša] člen 4(2)?
4. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je v skladu s členom 4(2) Direktive – in sicer z zahtevami jasnega in razumljivega jezika ter preglednosti, ki izhajajo iz tega člena – nacionalna sodna praksa, v skladu s katero v primeru pogodbe, o kateri se prodajalec ali ponudnik in potrošnik nista dogovorila posamično in s katero se prilagodi uporaba določila iz prejšnje pogodbe, ki sta jo sklenila, ni nujno, da prodajalec ali ponudnik potrošnika seznanijo z morebitno nepreglednostjo tega določila, saj se v navedeni nacionalni sodni praksi šteje, da so merila, ki pripeljejo do te nepreglednosti, splošno znana?
5. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 4(2) Direktive razlagati tako, da potrošnikova odpoved pravici, da sodno ali zunajsodno uveljavlja zahteve zaradi morebitne nepreglednosti nekega določila, o katerem se stranki nista dogovorili posamično, izpolnjuje zahtevo po „jasnem in razumljivem jeziku“ samo, če je prodajalec ali ponudnik potrošnika pred tem seznanil s konkretnimi pravicami, ki se jim odpoveduje, in zlasti s konkretnim zneskom, katerega uveljavljanju se odpoveduje?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra
(Portugalska) 5. oktobra 2018 – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da
Agricultura e Pescas IP (IFAP)**

(Zadeva C-627/18)

(2018/C 455/33)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Stranki v postopku v glavni stvari

Nasprotna stranka: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Upnik: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali zastaralni rok za uveljavljanje pravice do izterjave pomoči iz člena 17(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije velja samo v razmerjih med Evropsko unijo in državo članico, na katero je naslovljena odločba o izterjavi pomoči, ali pa velja tudi v razmerjih med to državo in nasprotno stranko kot upravičencem do pomoči, ki se šteje za nezdržljivo s skupnim trgovom?

2. Ali je treba – če se ugotovi, da navedeni rok velja tudi v razmerjih med državo članico, na katero je naslovljena odločba o izterjavi pomoči, in upravičenci do pomoči, ki se štejejo za nezdružljive s skupnim trgom – ugotoviti, da se ta rok nanaša samo na postopek sprejetja odločbe o izterjavi ali tudi na njeno izvršitev?
3. Ali je treba – če se ugotovi, da navedeni rok velja v razmerjih med državo članico, na katero je naslovljena odločba o izterjavi pomoči, in upravičenci do pomoči, ki se štejejo za nezdružljive s skupnim trgom – šteti, da se ta rok prekine s kakršnim koli dejanjem Komisije ali zadevne države članice v zvezi z nezakonito pomočjo, čeprav upravičenec do pomoči, ki jo je treba vrniti, o tem dejanju ni bil obveščen?
4. Ali člen 16(2) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 in načeli prava Unije, in sicer načelo učinkovitosti in načelo nezdružljivosti državnih pomoči z enotnim trgom, nasprotujejo temu, da za obresti, ki so se obračunale na znesek pomoči, ki jo je treba izterjati, velja zastaralni rok, ki je krajši od roka, določenega v členu 17 navedene uredbe, in kakršen je določen v členu 310(1)(d) civilnega zakonika?

⁽¹⁾ UL L 248, 2015, str. 9.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sofijski gradski sad (Bolgarija) 8. oktobra 2018 – EN, FM, GL/Ryanair Designated Activity Company

(Zadeva C-629/18)

(2018/C 455/34)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Sofijski gradski sad

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: EN, FM, GL

Tožena stranka: Ryanair Designated Activity Company

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, da izbirna pristojnost za začetek postopka na podlagi Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 temelji na dogovoru, ki je bil sklenjen, preden je prišlo do spora?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).